

Руски председник Дмитриј Медведев затражио је од Савета Федерације (горњег дома парламента) одобрење да убудуће руске војнике шаље изван граница земље – по сопственој наредби. Без, до сада неопходне, сагласности других федералних органа. После недавно изнете идеје о новом устројству европског безбедносног система, Медведев чини још један корак у сличном смеру. Овај пут ослањајући се на – војну силу. Захтев ће му, по свој прилици, бити одобрен.

Садашњи Устав РФ предвиђа да се о упућивању војника на туђе територије прво изјасни Савет Федерације. Из Кремља, међутим, идеју Медведева објашњавају неопходношћу што бржег и ефикаснијег реаговања на могуће претње, било руским грађанима, било дипломатским или привредним представништвима, па чак и војницима распоређеним у иностранству у оквиру међународних мировних мисија.

Тренутно, председник је обавезан да се сваки пут када је неопходно упутити војску ван граница земље обрати Савету Федерације, подсећају руски медији. Савет Федерације разматра захтев на првом наредном заседању. У случају сагласности, одлука се упућује шефу државе у року од два дана. Управо то поштовање целокупне процедуре може у одређеним ситуацијама угрозити безбедност и оперативност руских војника ван граница отаџбине, сматрају у Кремљу.

У садашњем закону наведене су четири ситуације у којима руски војници могу да делују у иностранству: да одговоре на оружане нападе на припаднике руске војске или органе ван домовине, да оружјем учествују у одбрани државе која то од Москве затражи, да заштите грађане РФ у иностранству и да обезбеђују безбедност бродова који се налазе у зонама у којима делују пирати. Претходни закон, „О одбрани“, био је ригорознији и предвиђао је свега три ситуације у којима руски војници могу да делују у иностранству: за одбрану од спољне агресије, за заштиту целовитости и независности територије РФ и у оквиру међународних миротворачких мисија.

Руски експерти нису баш сасвим сагласни поводом тумачења колико иницијатива Медведева да добије одрешене руке одговара уставним нормама, и да ли уступање овако великих овлашћења шефу државе може са собом да носи и извесне последице. Додајмо да је претходна законска регулатива о употреби руских оружаних снага изазвала велико подозрење у Савету Европе. Ипак, заживела је.

Како тврди Виктор Озеров, председавајући Комитета Савета Федерације за одбрану и безбедност, чак ако захтев Медведева и буде прихваћен, председник неће добити одобрење баш за сваку врсту војних операција, већ само за – оперативну употребу јединица.

Подсетимо, руски предлог о новом систему безбедности у Европи наишао је на прилично млак пријем војних експерата у иностранству, посебно од стране Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) и НАТО-а. Ово је делимично узроковано чињеницом да ОЕБС већ неколико година практично нема никаквог уплива у безбедносна дешавања на Старом континенту, а поготово ван њега. Са друге стране, прошлогодишњи руско-грузијски рат је показао да ни НАТО, оптерећен ратовима у Ираку и Авганистану, иако најјача војна структура на свету, нема адекватан одговор на сваку ситуацију. Руску иницијативу примили су стога више као претњу сопственом опстанку него као позив на сарадњу. Тешко је стога веровати да ће одлука Медведева да додатно „заостри“ питање употребе руске армије у Бриселу наићи на више разумевања.

(Политика)